

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आत्मनो नरस्य चात् नारायणस्य च इह भूमौ प्रयोजनं भूभारावतरणं विदित्वा स्मृत्वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अमीमृदत्सर्वपातेयकर्णोत्थसैरखं किमिदं भोकिरीटिन् ॥ सवीरकिं मुत्थसिनावधत्सेन दंत्येते कुरवः संप्रहृष्टाः ॥ ४३ ॥ कर्णपुरस्कृत्य विदुर्हि सर्वे तवास्त्रमस्त्रैर्वि
निपात्यमानं ॥ यया धृत्या निहतं तामसाख्युगेयुगेराक्षसाश्चापि घोराः ॥ ४४ ॥ दंभोद्भवाश्चासुराश्चाहवेषुतया धृत्या जहिकर्णत्वमद्य ॥ अनेन चास्य क्षुरनेमि
नायसंछिधि मूर्धानमरेः प्रसज्य ॥ ४५ ॥ मया विस्मृष्टेन सुदर्शनेन वज्रेण शक्रो नमुचेरिवारेः ॥ किरातरूपी भगवान्सुधृत्या त्वयामहात्मा परितोषितो भूत् ॥ ४६ ॥
तां त्वं पुनर्वीर्यं धृतिं गृहीत्वा सहानुबंधं जहिसूतपुत्रं ॥ ततो महीं सागरमेखलां त्वं सपत्तनां ग्रामवतीं समृद्धां ॥ ४७ ॥ प्रयच्छराज्ञे निहतारि संघां यशश्च पार्था तुलमा
प्नुहित्वं ॥ स एव मुक्तो त्विलोमहात्मा चकार बुद्धिं हि वधाय सौतेः ॥ ४८ ॥ स चोदितो भीमजनार्दनाभ्यां स्मृत्वा तथात्मानमवेक्ष्य सर्वं ॥ इहात्मनश्चागमने विदि
त्वा प्रयोजनं केशवमित्युवाच ॥ ४९ ॥ प्रादुष्करो म्येष महास्त्रमुग्रं शिवाय लोकस्य वधाय सौतेः ॥ तन्मे नुजाना तु भवान्सुराश्च ब्रह्माभवो वेदविदश्च सर्वे ॥ ५० ॥
इत्युच्य देवं स तु सव्यसाची नमस्कृत्वा ब्रह्मणे सोमितात्मा ॥ तदुत्तमं ब्राह्ममसत्यमखं प्रादुश्चक्रे मनसा यद्विधेयं ॥ ५१ ॥ तदस्य हत्वा विरराज कर्णो मुक्ताशरान्मेघ
इवांबुधाराः ॥ समीक्ष्य कर्णेन किरीटिनस्तु तथा जिमध्ये निहतं तदखं ॥ ५२ ॥ ततो मर्षी बलवान् क्रोधदीप्तो भीमो ब्रवीदर्जुनं सत्यसंधं ॥ ननु त्वाद्दुर्वेदितारं महास्त्रं
ब्राह्मं विधेयं परमं जनास्तत् ॥ ५३ ॥ तस्मादन्यद्योजयसव्यसाचि न्निस्मोक्तो योजयस्सव्यसाची ॥ ततो दिशः प्रदिशश्चापि सर्वाः समावृणोत्सायकैर्भूरितेजाः
॥ ५४ ॥ गांडीवमुक्तैर्भुजगैरिवोग्रैर्दिवाकरांशुप्रतिमैर्ज्वलद्भिः ॥ सृष्टास्तु बाणा भरतर्षभेण शतं शतानीव सुवर्णपुंखाः ॥ ५५ ॥ प्राच्छादयन् कर्णरथं क्षणेन यु
गांतवन् ह्यर्ककरप्रकाशाः ॥ ततश्च शूलानि परश्वधानि चक्राणि नाराचशश्च तानि चैव ॥ ५६ ॥ निश्चक्रमुर्धोरतराणि योधास्ततो ह्यहं न्यंत समंततोऽपि ॥ छिन्नं शिरः
कस्यचिदा जिमध्ये पपात यो धस्य परस्य कायात् ॥ ५७ ॥ भयेन सोप्याश्रुपपात भूमावन्यः प्रनष्टः पतितं विलोक्य ॥ अन्यस्य सासिर्निपपात रुक्तो यो धस्य बाहुः
करिहस्ततुल्यः ॥ ५८ ॥ अन्यस्य सव्यः सहवर्मणा च क्षुरप्रकृतः पतितो धरण्यां ॥ एवं समस्तानपि यो धमुख्यान् विध्वंसयामास किरीटमाली ॥ ५९ ॥ शरैः शरीरां
तकरैः सुघोरैर्दौर्योधनं सैन्यमशेषमेव ॥ वैकर्तनेनापि तथा जिमध्ये सहस्रशो बाणगणा विस्मृष्टाः ॥ ६० ॥ ते घोषिणः पांडवमभ्युपेयुः पर्जन्यमुक्ता इव वारिधाराः ॥
ततः सकृष्णं च किरीटिनं च वृकोदरं चाप्रतिमप्रभावः ॥ ६१ ॥